

Sygn. akt I CSK 2486/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie z powództwa A. F.

przeciwko miastu N.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 listopada 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 19 stycznia 2021 r., sygn. akt I ACa 671/19,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek A.F. o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 19 stycznia 2021 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie, w sprawie z powództwa A. F. przeciwko miastu N. o zapłatę, zmienił na skutek apelacji obu stron wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z 24 stycznia 2019 r. w ten sposób, że w punkcie pierwszym nadał nową treść rozstrzygnięcia o częściowym uwzględnieniu powództwa do kwoty 344 804 zł z odsetkami ustawowymi (pkt 1), oddalił apelację pozwaną w pozostałej części oraz apelację powódki w całości (pkt 2) oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego (pkt 3).

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła pozwana, wskazując na naruszenie art. 83a i art. 90 ust. 3d ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty oraz art. 118 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie służy zaś merytorycznej ocenie skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

4. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierzał do zagwarantowania, że skarga kasacyjna, nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie pełnić przypisane jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie. Tak więc, nie w każdej sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, w przeciwnym razie Sąd Najwyższy stałby się wbrew obowiązującym regulacjom sądem trzeciej instancji. Nie jest rolą Sądu Najwyższego korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

5. Skarżące miasto N. we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazało, iż w sprawie zachodzi „zachodzi konieczność interwencji Sądu Najwyższego i zbadanie czy w świetle obowiązującej w ówczesnym czasie ustawy o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r., przyjętej jako podstawa roszczenia, a ściślej jej art. 90 ust. 2b jest możliwym zasądzenie kwoty odpowiadającej wysokości dotacji (uzupełnienie otrzymanej), gdzie łączna wysokość stanowi nieuprawniony dochód powódki, co w konsekwencji narusza dwa inne przepisy ustawy tj. art. 90 ust. 3d oraz 83³ ustawy system oświaty z dnia 7 września 1991 r.”

6. Skarga kasacyjna nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., a jego uzasadnienie powinno zawierać argumenty świadczące o tym, że

rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Skarżące miasto N. nie odwołało się do konkretnej przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., ograniczając się do ogólnego podania, że wskazane w skardze wątpliwości przyczynią się do usystematyzowania poglądów, zapatrywań prawnych wyrażanych w zakresie stosowania prawa materialnego. Nie jest rolą Sądu Najwyższego samodzielna analiza skargi kasacyjnej i poszukiwanie w jej treści okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Badanie treści skargi pozwanej pozwala na przyjęcie, że skarżącemu nie chodzi o wykazanie jednej z przesłanek z art. 398⁹ § 1 k.p.c., a jedynie o zaprezentowanie własnej oceny rozstrzygnięcia oraz poddanie zaskarżanego orzeczenia kontroli kasacyjnej.

7. Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 K.p.c., Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu.

8. Oddaleniu podlega wniosek powódki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego pomieszczony w piśmie procesowym oznaczonym jako odpowiedź na skargę kasacyjną, ale złożonym po upływie terminu do złożenia takiej odpowiedzi. Sąd Najwyższy wskazuje, że strona przeciwna może wnieść do sądu drugiej instancji odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia jej skargi (art. 398⁷ § 1 zd. 1 k.p.c.). W sensie procesowym nie stanowi odpowiedzi na skargę tak nazwane pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności (art. 167 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.) (wyroki Sądu Najwyższego z: 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, Nr 9, poz. 120; z 14 marca 2003 r., V CKN 1733/00; z 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01). Skoro zaś w postępowaniu kasacyjnym, gdy nie dochodzi do przeprowadzenia rozprawy, wynagrodzenie przysługuje za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (postanowienie Sądu Najwyższego z 27 października 1998 r., III CKN 805/98, OSNC 1999, Nr 4, poz. 79), żądanie zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego nie mogło zostać uwzględnione.

ln